

[Bjerring.]

Ægtefæller oppebærer Tjenestemandsløn, uden Hensyn til om denne Løn udredes af Statskassen eller anden offentlig Kasse. Berettigelsen af Reduktionen ligger deri, at man har ment, at Tillægget bør beregnes paa Grundlag af Løn til een Familieforsørger. Inden man fik Tjenestemandsløven af 1931, gjaldt der en særlig Regel for Reduktion af Dyrtidstillæg til samgifte, for saa vidt kun den ene var ansat i Statens Tjeneste. Denne Bestemmelse gjaldt ikke for Konjunkturtillæggets Vedkommende. Efter Ændringen af Tjenestemandsløven af 1931, hvorved det tidligere Dyrtidstillæg og Konjunkturtillægget sloges sammen til eet Tillæg, nemlig Regulerings-tillægget, har denne Bestemmelse i § 91, Stk. 7, været meget vanskelig at administrere. Det har saaledes været vanskeligt at beregne Lønnen og dertil hørende Tillæg for den af de to Tjenestemænd, som ikke var ansat i Statens Tjeneste. Dertil kom, at Lønforholdene i de forskellige Kommuner er vidt forskellige. Nogle Steder følger man med Hensyn til Kommunens Lønninger Statens Regler, andre Steder har man den gamle Ordning med Dyrtids- og Konjunkturtillæg, og atter andre Steder har man Forholdene ordnet saaledes, at Konjunkturtillægget eller Regulerings-tillægget er indbefattet i Lønnen, og dertil kommer saa, at det har været vanskeligt med Hensyn til Stillinger i Kommunen at finde en tilsvarende Plads for dem inden for Statens Lønssystem, og Afgørelsen har derfor i mange Tilfælde hvilet paa et Skøn. Det er klart, at dette er uheldigt. Det er mere formaalstjenligt, at der findes faste Regler, saaledes at Afgørelserne i alle Tilfælde bliver ensartede. Ved den nu foreslaaede Affattelse af Regelen har man ikke kunnet undgaa, at der fremkommer Tilfælde, hvor Reguleringstillægget, der skulde tillægges en i Staten ansat, vilde blive større end det Reguleringstillæg, den paagældende vilde opnaa, saafremt Tillægget var beregnet efter de almindelige Regler, og dette maa siges at være urimeligt. Dette er Grunden til, at denne Ændring foreslaas, saaledes at Reduktionen af Reguleringstillægget sker for den af Staten ansatte Tjenestemand, uanset om der fra vedkommende Kommunes eller Institutions Side af Ægtefællen oppebæres noget til Statens Reguleringstillæg svarende Tillæg, og saaledes at Reguleringstillægget fra Staten altid udgør Halvdelen af det ved Udregningen efter de nuværende Bestemmelser i Stk. 1—4 fremkomne Beløb. Det fore-

kommer mig, at naar der kan opstaa et saadant Forhold, at en Tjenestemand i en lavere lønnet Stilling, der indgaar Ægteskab med en Tjenestemand i en højere Stilling, kan faa et større Tillæg, end vedkommende vilde have faaet, hvis det var en ugift Tjenestemand, er der Grund til at faa dette rettet og faa hele dette Spørgsmaal ind i mere faste Former.

Med disse Bemærkninger skal jeg henstille til det høje Ting at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger.

Hans Jacob Sørensen: Det foreliggende Lovforslag om Ændringer af Tjenestemandsløvens §§ 50 og 91 kan jeg anbefale til nærmere Prøvelse og Behandling i Lønningsudvalget. Jeg finder, at Lovforslaget giver nogen Klaring til Afgørelse af de Spørgsmaal, der falder ind under de Omraader, som disse Paragraffer omfatter, og jeg finder endvidere, at Grundlaget for Ændringen af § 50 er rigtigt, nemlig at man sikrer Staten en vis Godtgørelse for den Pensionsforbedring, den giver en Tjenestemand, som faar en forøget Pensionsanciennitet. Om saa det Beløb, der skal svares Bidrag af, og om det Aaremaal, der fastsættes for Bidragets Indbetaling til Statskassen, er det rette, tør jeg ikke udtale mig om her, men det er jo noget, der kan afprøves i Udvalget.

Et andet og ret vigtigt Spørgsmaal maa vi efter min Mening ogsaa tage op til Behandling inden Sagens endelige Afslutning. Jeg synes, man bør indføre den Bestemmelse i Loven, at det stilles en Tjenestemand frit, om han ved sin Indtræden i Statstjenesten ønsker sig tillagt den forøgede Pensionsanciennitet mod et Bidrag. Jeg synes, det er rigtigt at stille Tjenestemanden frit i denne Henseende; dels kan han jo før sin Indtræden i Statens Tjeneste have sikret sig gennem en Livsforsikring eller paa anden Maade, og dels kan han være saaledes stillet, at han ikke mener at kunne overkomme at betale det Bidrag, der afkræves ham, saafremt han skal have den forhøjede Pensionsanciennitet. Dette sidste Forhold kan vi selvfølgelig tage særligt Hensyn til ved Udformningen af de Krav, man stiller til den paagældende med Hensyn til Indbetalingen og med Hensyn til Betalingsterminen. Jeg antager ikke, at den højtærede Minister kan have noget imod, at dette Spørgsmaal nærmere prøves.

Endelig vil jeg gerne henstille til den højtærede Finansminister, at han sammen med den højtærede Justitsminister tager det Spørgsmaal op, vi var inde paa, da vi